

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इतिशान्तिप० रा० नै० भारतभा० एकोनविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११९ ॥ ॥ १५ ॥ राजवृत्तानीत्यध्यायः पूर्वोक्तानाराजघर्माणां सर्वेषामुपसंहारार्थः ॥ ११ ॥ राजघर्माणाराजघर्मविदामंतं यत्विस्तरेणोक्तं तदेव प्रणयं प्रकर्षणेनेतुं बोद्धुं शक्यं संक्षिप्तमित्यर्थः प्रब्रूहि ॥ २ ॥ सर्वभूतक्षणे कृत्स्नो राजघर्मः परिसमाप्त इत्याह रक्षणमिति ॥ ३ ॥ एतदेव मयूरदृष्टान्तेनोपपादयति यथेति बहोनिपक्षान् भुजगाशनोमयूरः ॥ ४ ॥ तैक्ष्ण्यं कूरत्वं जिह्मत्वं कौटिल्यं आदालभ्यंदं लोभोभयंतस्य भाव आदालभ्यं अभयप्रदत्वमित्यर्थः रलयोः सावर्ण्याद्विद्भीभयेद

कोशश्च सततरक्ष्यो यत्नमास्याय राजभिः ॥ कोशमूलाहिराजानः कोशो वृद्धिकरो भवेत् ॥ १६ ॥ कोष्ठागारं च ते नित्यं स्फूर्तिर्यैः सुसंवृतं ॥ सदास्तु सत्सु संन्यस्तं धनधान्यपरोभव ॥ १७ ॥ नित्ययुक्ताश्च ते भृत्या भवंतु रणकोविदाः ॥ वाजिनां च प्रयोगेषु वैशारद्यमिहेष्यते ॥ १८ ॥ ज्ञातिबंधुजनानां वेक्षीमित्रसंबंधि संवृतः ॥ पौरकार्यहितान्वेषी भवकौरवनंदन ॥ १९ ॥ एषा ते नैष्ठिकी बुद्धिः प्रजास्वभिहिता मया ॥ शुनो निदर्शनं तात किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते शान्तिप० राजध० श्र्वर्षिसंवादे एकोनविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११९ ॥ ॥ १५ ॥ युधिष्ठिर उवाच राजवृत्तान्यनेकानि त्वया प्रोक्तानि भारत ॥ पूर्वोर्वनियुक्तानि राजधर्मार्थवेदिभिः ॥ १ ॥ तदेव विस्तरेणोक्तं पूर्वं दृष्टं सतां मतं ॥ प्रणयं राजधर्माणां प्रब्रूहि भरतर्षभ ॥ २ ॥ भीष्म उवाच रक्षणं सर्वभूतानामिति क्षात्रं परमतं ॥ तद्यथारक्षणं कुर्यात्तथा शृणु महीपते ॥ ३ ॥ यथा बहोर्णाणि चित्राणि विभर्ति भुजगाशनः ॥ तथा बहुविधं राजारूपं कुर्वीत धर्मवित् ॥ ४ ॥ तैक्ष्ण्यं जिह्मत्वमादालभ्यं सत्यमार्जवं मेव च ॥ मध्यस्थः सत्वमातिष्ठुं स्तथा वै सुखं नृच्छति ॥ ५ ॥ यस्मिन्नर्थे हितं यत्स्यात्तद्वर्णरूपमादिशेत् ॥ बहुरूपस्य राज्ञो हि सक्ष्मोऽप्यर्थो न सीदति ॥ ६ ॥ नित्यं रक्षितमंत्रः स्याद्यथामूकः शरच्छिखी ॥ श्लक्ष्णाक्षरतनुः श्रीमान् भवेच्छास्त्रविशारदः ॥ ७ ॥ आपद्द्वारेषु युक्तः स्याज्जलप्रस्रवणेऽपि ॥ शैलवर्षोदकानीविद्विजान् सिद्धान्समाश्रयेत् ॥ अर्थकामः शिखां राजा कुर्याद्धर्मध्वजोपमां ॥ ८ ॥ नित्यमुद्यतदंडः स्यादाचरे द्रुमादतः ॥ लोके चायव्ययौ दृष्ट्वा बृहद्दमिवास्वत् ॥ ९ ॥

त्यस्य रूपं आदानमिति पाठांतरे स्पष्टार्थः ॥ ५ ॥ यस्मिन्नर्थे दंडेऽनुग्रहे वा हितं क्रूरं शांतं वा रूपमादिशेत् दर्शयेत् ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ आपदां द्वारेषु मंत्रभेदादिषु युक्तोऽवहितः स्यात् शैलवर्षोदकानि पर्वतप्रदेशे दृष्ट्याजनिता निमहानदीजलानि शिखां योग्यलिङ्गं क्रूरत्वादिकं कुर्यात् प्रकाशयेत् ॥ ८ ॥ नित्यमिति आचरेत्यथा यो ग्यंदंडं तत्र दृष्टान्तः बृहदिति बृहंतो वृक्षाः यत्र तद्बृहद्दृक्षं तालवनं आस्वत्तरसंप्रस्रवत् यथारसपाहो प्रदेशे विशेष एव प्रवृत्त्यरसं गृह्णाति न तु कृत्स्न दृक्षच्छेदेन इक्षुकां बादिवत्तनोरसं जिघृक्षति एवं प्रजानामायव्ययौ ज्ञात्वा ताः जीवयंस्ताभ्यो धनरसमादद्यादित्यर्थः ॥ ९ ॥